

Bártfai Erzsébet 1951 – 2006

Kezembe vettem a szakmai fénykép gyűjteményem. Mindjárt az elején, három meteorológusjelölt néz vissza egy fekete-fehér képről a Trefort kertben valamikor 75 tavaszán. Két, többé-kevésbé, komoly hallgató között Bártfai kollégina néz a lencsébe, kissé félrehajtott fejjel, azzal a kedves szeretetteljes, kicsit melankolikus mosollyal, amivel mindig rátekintett a vele beszélgetőre. Szelíd mosollyal, mint aki tudja, hogy csendes és szelíd kőszikla mindannyiunk számára, az a kőszikla, amelyre a bölcs a házát építi. Nem erőszakos, nem türelmetlen, de szilárd és megbízható. Türelme, figyelme, szeretete nem földi mértékű. Neve, nem véletlenül, Erzsébet. „Így szól az Úr a te formád: Neveden szólítottalak, az enyém vagy!” (Iz 43, 1). Erzsébet, a mi szentünk, Árpádházi szent Erzsébet a szeretet hőse. Bártfai Erzsébet mindvégig az ő példáját követte. Önzetlen és segítőkész. Erejét meghaladó módon vállalt fel feladatokat. Beteg édesanyját is hosszan és hűségesen ápolja. Ha bármire megkérlik, nem mond nemet. Ha úgy hozza a sors, bármikor beáll szolgálatba. Nem huszonnégy, hanem 48, 72 órát tölt a munkahelyén. Rá mindig lehet számítani. A kollégák tudják ezt, számítanak rá. Mi az, ami tartja az erőt gyenge szervezetében? A szeretet. „Ha

szeretjük egymást, Isten bennünk lakik, és szeretete tökéletes bennünk.” (1 Ján 4,12) Csodás ajándék és képesség ez, többet adni, mint kapni. Nem mindenkinek adatik meg, ahogy az Úr mondja: „Örök szeretettel szeretlek téged, azért vonzottalak kegyelemmel.” (Jer 31, 3)

Bártfai Erzsébet 1975-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett matematika tanári és meteorológus diplomát. 1976 februárjától a Meteorológiai Szolgálat Központi Előrejelző Intézete Rövidtávú Előrejelzési Osztályán dolgozott. Érdeklődési köre a szinoptikus, időjárás előrejelzői munkán kívül az orvometeorológiára is kiterjedt. Az Intézetben, az 1980-ban megalakult Orvometeorológiai csoport vezetésére kapott megbízást. 1981-ben az akkori Német Szövetségi Köztársaságban alkalma volt hosszabb tanulmányúton megismerni a német orvometeorológiai gyakorlatot. Kitérő német nyelvtudása segített abban, hogy az osztrák meteorológiai intézettel orvometeorológiai területen a nyolcvanas években jó kapcsolat alakuljon ki, amelynek keretében a magyar szolgálat speciális orvometeorológiai előrejelzéseket kapott az osztrákoktól. A szakmai együttműködés szervezése és fenntartása mellett a kollegiális, baráti kapcsolatok kiépítésére is telt erejéből, akkor jöttek létre a két intézet között barátságos, hol Budapesten, hol Bécs-

ben megtartott focimeccsek, ami a visszafüggöny lebontása előtt nem kis dolog volt, s ebben ő jelentős szerepet játszott. Amíg egészsége engedte, rendszeresen szerepelt a televízióban és a rádióban.

Az orvometeorológia iránti érdeklődése már egyetemista korában megmutatkozott. Ebben a speciális szakmai érdeklődésen túl, közrejátszott már akkor sem tökéletes egészsége, talán volt egy olyan indíttatása is témaválasztásának, ha közelebb lesz az orvostudományhoz, közelebb lesz az egészséghez is. Sajnos ez nem következett be, s betegségei egyre közelebb hozták az elkerülhetetlenhez. Kénytelen feladni munkáját, s idő előtt nyugdíjba vonulni. Ez sem hoz javulást. Hamarosan bekövetkezik a vég, s neve napján tér vissza Teremtőjéhez.

„Jézusomnak szívén megnyugodni jó” - mondja az ősi ének – „elmerülni benne csendes tiszta tó. Földi bútól, bajtól Szíved enyhülést ad. Tenálad lelkünk megpihen, ki sírva sírt vigad.” Hisszük, hogy tested, lelked már enyhülést nyert. A mi szívünknek is vigasztalást kell nyerni, hiszen eltávozásod számunkra megrázó felfoghatatlan és hihetetlen. Te már bátran elmondhatod, amiben mi még csak reménykedünk: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen vár rám az igazság koszorúja.” (2 Tim 4, 7-8)

Kedves Bözsi! Isten Vele! Pihenj, aludj békében!

Dunkel Zoltán

KÖRÖSI GYÖRGY 1915 – 2006

2006. november 3-án, életének 91. évében elhunyt *Körösi György*, a Magyar kir. Honvéd Légierő egykori hajózó távirásza, és szakoktatója, a II. világháború után az OMI rádiósa, ionoszféra technikus, majd műszaki előadója, végül a Gazdasági (és Beruházási) osztály vezetője.

Körösi György már 14 éves korá-

ban elkötelezte magát a repülésnek, amikor a középiskola alsó osztályainak elvégzése után jelentkezett a REMOSZ nevű repülőműszaki szakiskolába, ahol a jeles érettségi bizonyítványa mellé 1936-ban megszerelte az I. osztályú nemzetközi rádiótávírási- és hajózó távírási képesítést is. A Légierő akkori szinte valamennyi

típusán repült rádiósként, majd szakoktatóként, a földi szolgálatban pedig észlelt és összeállította az időjárás táviratokat: ekkor került először közvetlen kapcsolatba a meteorológiával. A II. világháború utolsó évében Németországba vezényelték kiképzésre (a Luftwaffe kétmotoros rombolójára, a Messerschmitt 210-esre); 1944 őszén onnét szökött haza, hogy menekülő családját biztonságba helyezze. (Életét akkor szó szerint egy isteni csoda mentette meg a